

Løgtingsvalið 2011

LØGTINGSVALIÐ 2011

Jóhann Lützen

Valevni fyri Tjóðveldi

Síggi í vikuskiftisbløðunum at Bárður Nielsen, fyrrverandi figgjarmálaráðharri, hevur skrivað eina valgrein, har hann gevur fullveldislandsstýrinum og altjóða búskaparkreppuni skuldina fyri figgjarligu truplu tíðirnar í Føroyum. Somuleiðis sigur hann ein skilagóðan og hondfastan figgjarpolitikk vera einasta heilivágin sum hjálpir uppá støðuna.

Hesi orðini koma veruliga frá tí rætta manninum. Tí

At tú kemur tær, Bárður Nielsen

í tíðarskeiði hansara sum figgjarmálaráðharri undir fyrri ABC, gav hann bæði skattalættar og økti samstundis almannaútreiðslurnar so nógv, at hetta svaraði til umleið allan blokkin tilsamans. Hetta er ikki bara nakað eg sigi, tað er lætt hjá einum og hvørjum at fáa staðfest. Hygg bert í landsroknskapin fyri hesi árin – har stendur tað svart uppá hvítt!

Ein og hvør fyrstaárslesandi innan búskaparfrøði veit, at eitt land ikki kann føra ein ekspansivan figgjarpolitikk undir einum hákonjukturi, uttan at tað endar galið. Men tíverri fyri Føroyar var tað júst hetta, sum Bárður Nielsen gjørði í sínari tíð sum figgjarmálaráðharri. At hesin

sami maður nú bjóðar seg fram til at føra skynsaman figgjarpolitikk, og gevur øðrum skylduna fyri sítt egna dugnaloyssi, er somikið burturvið, at sjálvt Bárður Nielsen átti at sæð tað.

Men kanska er tað ikki so løgið kortini. Tí nú hevur sambandsflokkurin júst givið teirra boð upp á ein skynsaman figgjarpolitikk, og tað er, at danskarar skulu betala! Vorðið sum skynsemi, má eg siga...!

Vónandi gjøgnumskoðar veljarin hetta mikla bluffnummarið hjá Bárði Nielsen, og tekur støðu út frá tí. Men at tú, Bárður Nielsen, kemir tær at borðreiða við ósannindum sum hesum – tað er undir alt lágmark!

Heri Ólason Dam

Aðrar vinnur og nýggir vinnuvegir

4 av 10

Fiskivinnan, alivinnan og blokkstuðulin eru tey inntøkugevandi beinini vit hava í dag. Ferðavinnan er ein onnur vinna, sum vit royna at byggja upp, hesum halda vit áfram við.

Aðrar vinnur og vinnuvegir hava stóran týðning fyri tað skapandi fjølbroytni í Føroyum, tí vilja vit hava ein frían og opnan arbeiðsmarkna. Um eg komi á ting, vil eg virka fyri, at:

- Stuðulsskipan fyri nýggjum vinnum í avmarkaða tíð við 1 til 1 innskjóting.
- Skapa karmar fyri gransking við føroyskum genum og øðrum.
- Góðskan av úrdráttum av fiski.
- Menning innan teld og aðrar vinnur verður ment.

Vit reka inn á ting

So javnt millum føroyingar Føroyar.

LØGTINGSVALIÐ 2011

Petrisa (Disa) Christiansen

valevni hjá Tjóðveldi

Ein mamma og 5 børn í 1983 eru blivin til 20 føroyingar í 2011

Herfyri bórast tey tíðindi í fjølmíðlunum, at 4000 fólkhér á landi eru í fátækkravága. At vera í fátækkravága er at hava minni enn 60% av miðalinntøku í tí øki, sum man livir í. Eg havi varhuga av, at nógv teirra eru stakir upphaldarar.

At spara upp á at fjálga um hesi í 2012 kann føra til fólkatrot í 2030, bæði viðvíkjandi arbeiðsmegi og virðisskapan annars. Fyri hvørja ferð ein mamma ella ein pápi við børnum flytur av landinum, kunnu vit missa nógv.

Í 1983 flutti eg til Danmarkar, tí Føroyar kundu ikki

bjóða mær og mínum trygg kor. Á heysti í 1986 fekk eg útvega mær bústað og arbeiði í Føroyum og valdi at flyta heimaftur. Vit, sum í 1983 taldu 6 persónar, mamma og 5 børn, eru í 2011 blivin til 20 føroyingar. Av teimum eru 11 frá 20 árum og niðureftir og potentiellir virðisskaparar

í samfelagnum. Hini 9 eru aktiv í arbeiðslívinum.

Henda søgan er helst einki eindømi. Tað er gott og gevandi at fara í onnur lond at nema sær kunneika og hoyra og síggja, hvussu onnur liva, men eingin føroyingur eigur at gerast útiseti av neyð.

Tjóðveldi vil fólkaøkstur, tí velja vit at arbeiða fyri rímligum bústøðum og einum vinnulívi við arbeiði til øll, so gjørligt er at breiðfóða seg og síni her á landi.

Veljið tí Tjóðveldi!

LØGTINGSVALIÐ 2011

Aibritt á Plógv

valevni Fólkafløksins

Røktarheim skulu ikki verða goymistøð

Røktarheim eru fyri tey flestu blivin ein ímynd av at verða eitt bíðirúm ella goymistað fyri tey eldru, áðrenn árarnar verða lagdar inn. Fólkaflokkurin ynskir at gera upp við hesa gongd, og vil hava eina nýggja skipan, har lívsgóðska, frælsi og felagsskapur fyri tey eldru verður í hásetið.

Øll menniskju hava krav uppá virðiligar umstøður. Eldri hava, sum øll onnur,

ymiskan tørv og væntanir til tað hjálp og tær tænarar tey fáa.

Tá talan er um bústaðarmøguleikar og heimahjálptil tey eldru, so má ásannast, at í Føroyum eru vit langt frá tankanum um at veita teimum eldru tænarar í mun til ymiskan tørv. Veruleikin er, at tað eru so at siga bert tveir móguleikar – at búa heima, ella at fara á røktarheim. Hetta tí

at fyrirbyggjandi arbeiðið við eini styrktari heimahjálptil er spart niðurum pínemarkið. Á bústaðarøkinum er onki gjørt við eldrabústaðir, og tey sambýlir sum komu fyri nøkrum árum síðani, eru við tíðini blivin til smá røktarheim, tí tað als ikki er fylgt við økingini av akutta tørvinum fyri røkt. Tey sum hava tørv á at sleppa á røktarheim sleppa ikki, tí tað er bíðilisti allaðstaðni.

Heldur ikki tað samstarv sum átti at verið millum land og kommunur er nøktandi, og er avmarkað til bert at snúgv seg um nøkur figgjarlig viðurskipti.

Tí vil eg fegin fara í løgtingið at arbeiða fyri, at fáa umraðfestingar gjørdar, so vit stuðla uppundir fjølbroytni í fyrirbyggjandi tænarum til eldri, við at betra um heimahjálptættættastu, dagtilhald, venj

ingarmøguleikar, umlætting og vitjunartænarar. Tað er eisini neyðugt at menna nýggjar bústaðarhættir fyri tey eldru í Føroyum, soleiðis at tey eldru kunnu finna ein bústað sum ikki er eitt røktarheim, men sum nøktar teirra tørv fyri tryggileika og felagsskapi við onnur.